

ВЪ МАКЕДОНИЯ.

I. Пирувайте . . .

Свободата изгрѣ неочаквано срѣдъ опръскани съ кръвъ полета, долини и скали. Неустрасимиятъ морякъ е вече стѣпилъ на родния си брѣгъ слѣдъ ужаситѣ на черната нощъ . . . Пируватъ живитѣ въ мъглявото утро на свободата. Въ полетата, планинитѣ и долинитѣ на мрътвитѣ, издъхнали славно за великата свобода, е тихо, печално, загадочно. О, възкръснете вие, паднали борци, за да вземете участие въ неочакваното тържество! . . .

Настава вечерна прохлада слѣдъ усиления слънчевъ день. Подухва свѣжъ вѣтрець. Върховетѣ на кипариситѣ едвамъ се полюляватъ. Западъ въ порпури гори. Народътъ пирува. А сирацитѣ, майкитѣ и вдовицитѣ какво ли правягъ? Веселятъ ли се и тѣ? Кой ще ги развесели? Кой ще влѣе животъ подъ запусѣлата стрѣха?

Настава лунна нощъ. Музики и пѣсни цѣпятъ въздуха въ шумнитѣ квартали на градоветѣ. А нараненого сърдце унилно плаче въ сѣнката на тѣжнитѣ кипариси . . . Кой въ нощта ще се приближи до сирашкия прозорець, тамъ дѣто живота още